

Sorbus incana E - silveroxel E

Småvuxen oxel med mycket tät och smal krona med regelbunden grenbyggnad.

KORT VÄXTBESKRIVNING

- Växtnamn: Sorbus incana E - silveroxel E
Härdighet: Zon 1-3
Växtsätt: Medelstort träd med smal regelbunden pyramidal tät krona, trubbiga grenvinklar.
Höjd 8-10 m.
Blomning: Sparsam blomning/fruktsättning
Frukt: Sparsam fruktsättning. De bär som utvecklas är blekt orangeröda.
Blad/grenar: Stora mörkt grågröna filtbeklädda blad, silvergrå stam
Växtplats: Sol-halvskugga. Näringrik, genomsläpplig jord.
Användning: I trädgård och park. Lämpligt stadsträd p g a smal kronform.
Övrigt: Tål vind och snöbelastning
E-merit: Fin kronform utan större klippningsinsatser efter plantering
Ursprung: Utvald av Projekt P80, SLU, Alnarp (härstammar från Köpenhamns botaniska trädgård)

UTFÖRLIG VÄXTBESKRIVNING

Bakgrund/ursprung

Oxeln beskrevs 1901 av den svenske botanisten T. Hedlund på grundval av träd som kommit till Uppsala botaniska trädgård från Hamburg i början av 1800-talet (före 1832). Utprovad av projektet P 80 vid Alnarp. Materialet som testades här härstammar från träd som Klaus Vollbrecht, Alnarp, förökat av ympkvistar erhållna i Köpenhamns botaniska trädgård i slutet av 1970-talet. Arten är ej känd som vildväxande varför dess status som art är omtvistad. Silveroxeln har drag både av vitoxel (*Sorbus aria*) och av tarmvredsoxel (*Sorbus torminalis*).

Beskrivning

Silveroxeln är ganska svagvuxen och når efter 40 år en höjd på ca 7 m och blir ca 3 m bredd. Arten har utpräglad genomgående stam. Sidogrenarna utgår från stammen i mycket trubbig vinkel, ibland nästan vinkelrätt.

Stammen är länge slät och silvergrå, liknande den hos gråal. Bladen är ca 8 cm långa, undertill tät grågult filthåriga och på ovansidan glest håriga. Bladskafet är 10-15 cm långt. Bladen får höstfärg i gult och brunt. Angrepp av svampsjukdomar har ej observerats på Alnarp.

Fruktsättningen är mycket sparsam, den enskilda frukten är blekt orangeröd med stora lenticeller.

Växtplats

Som nämnts känner man inte till om silveroxeln finns vildväxande. I odling trivs den, som övriga oxlar, bäst på näringsrik, väl-dränerad jord men utvecklas tillfredsställande även på lättare jordar.

Användning

I trädgård och park. Lämpligt stadsträd p g a smal kronform.

Förökning

Förökas genom förädling på grundstammar av *Sorbus intermedia* eller *Sorbus mougeotii*.

Övrigt

Silveroxeln har provodlats i försök under perioden 1984-1990 på Alnarp. Träd från Klaus Vollbrecht har provats i norra Bohuslän, i nordöstra Skåne m fl platser. Inga frostsador har noterats ens i mitten på 80-talet. På grundval av odlingserfarenheter kan härdigheten motsvara zon 1-3.

Växtbeskrivning/källa

Rune Bengtsson, SLU/Alnarp

Publicerad i serien Stad&Land, nr 108/1992. Nya träd och buskar. Movium/SLU.

Litteratur:

Bean, W.J., 1970. Trees & Shrubs hardy in the British Isles. 8e omarbetade upplagan, vol. 1. London.

Hedlund, T. 1901. Monographie der Gattung Sorbus. Kongl. Svenska Vetenskaps-akademiens handlingar. Band 35, n:o 1.

Krussman, G., 1960. Handbuch der Laubgehölze. Bd 1. Parey. Hamburg och Berlin.